

[Socialministeren]

dentligt i denne sammenhæng, men det er klart, at i og med at de skal autoriseres, ligger der en mulighed for indseende med, hvad der sker. Det skal vi selvfølgelig følge.

Fremskridtspartiets fru Jane Oksen spurgte, om vi forventer, at dette vil give øget tilgang. Vi har skrevet om det i bemærkningerne, og jeg kan godt forstå spørgsmålet. Jeg tror nemlig, at det er rigtigt, hvad fru Jane Oksen formodede, at der måske nok vil blive en øget tilgang af ansøgere. Hvorvidt det kan give anledning til øgede adoptioner, er svært at svare på. Der er noget, der tyder på for øjeblikket, at det vil være meget svært at hæve antallet, simpelt hen fordi der ikke er det fornødne antal børn. Men man kan jo aldrig vide, hvordan tingene udvikler sig. Derfor har vi altså også i beregningerne taget højde for, at der er plads til en vis stigning, selv om den måske ikke er særlig realistisk.

Jytte Andersen (S):

Jeg vil godt takke socialministeren for den del af svaret, hvori hun tilkendegav, at der fortsat er 500 mio. kr. til forbedring af børnefamiliernes vilkår. Jeg synes, det var et fint svar, selv om det blev fremsat i en ophidset tone. Det synes jeg egentlig ikke der var nogen grund til i denne forbindelse.

Men på den anden side synes jeg, det var lidt ærgerligt, at socialministeren så bastant afviser den opfordring, jeg kom med, om en vis ensartethed i behandlingen af disse forældre, som jo sandt for dyden har nok at se til, når de får deres småbørn, men det er der jo ikke rigtig noget at gøre ved.

Jeg vil gerne sige om bemærkningerne om socialpolitikken, at socialpolitik er andet og mere end det, der foregår i Socialministeriet. Jeg er meget vel bekendt med, hvilke besparelser der ligger på socialministerens område, men socialpolitik har jo også noget at gøre med, hvilket serviceniveau kommunerne tilbyder borgerne. Når man skærer ned på kommunernes mulighed for at yde service, giver det altså også en forringet virkelighed for børnefamilier.

Når man skærer ned på boligområdet, er det også en form for socialpolitik. Det er på den led, jeg har tilkendegivet, at vi synes, at det er en socialt skæv finanslov, der bliver vedtaget i næste uge.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, lov om boliger for ældre og personer med handicap, lov om byfornyelse og boligforbedring og lov om indeksregulerede realkreditlån. (Kvoter for 1990, ændret finansiering af det støttede boligbyggeri og af byfornyelsesarbejder m.v.).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 6/12 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Svend Andersen (S):**

Lad mig starte med et citat:

»Målsætningen for regeringens boligpolitik er at styrke og sikre befolkningens valgmuligheder på boligmarkedet, så den enkelte husstand kan opnå den bolig, den ønsker, under hensyntagen til de økonomiske ressourcer, den kan og vil afsætte til boligformål.«

Det blev sagt af boligministeren under den boligpolitiske redegørelse, Folketingets forhandlinger 1989-90, sp. 2084.

Lad mig sige straks, at Socialdemokratiet er parat til at være med til at føre denne målsætning ud i livet. Vi er parat til at drøfte en samlet overordnet boligpolitik, hvor alle de aspekter, som er nævnt – finansiering, rammebeløb, behov, kvotestørrelser og lign. – indgår.

Men den mulighed vil boligministeren – eller måske er det finansministeren – ikke være med til. Boligministeren har et helt år vidst, at der skulle vedtages en boligbyggerilov for det kommende år, men først nu her en uge før den sidste